

[Poulsgaard]

arbejdsløshed, narkomani o. lign., er sporten et område, hvor vi virkelig skal gøre noget. Jeg mener ikke, vi skal tømme statskassen, og det lå heller ikke i ministerens svar, at der skulle tages statsmidler her. Det, fremskridtspartiet stadig væk mener, er, at alle tipsmidlerne ubeskåret skal gå til idrætten. Hvis det skete, ville vi få endnu bedre forhold for idrætsudøverne.

Men i hvert fald tak for den positivitet, der lå i ministerens svar.

Keld Andersen (KF):

Vi har jo tidligere hørt hr. Poulsgaard som repræsentant for fremskridtspartiet give udtryk for, at tipsmidlerne ubeskåret skal gå til dansk idræt. Nu må jeg jo ikke stille spørgsmål til hr. Poulsgaard, men jeg må da gøre det til ministeren: er ministeren vidende om, og kan ministeren bekræfte, at hr. Poulsgaard til gengæld er af den indstilling, at når dansk idræt får overskuddet fra tipsmidlerne ubeskåret, skal dansk idræt ikke på nogen som helst måde bede om hjælp andre steder, f. eks. i de kommunale kasser, amtsråd og andre steder, hvor idrætten får støtte, for på statsplan er det jo en meget ringe økonomisk støtte, idrætten får; det er stort set kun igennem tipsmidlerne, og dem vil hr. Poulsgaard altså give ubeskåret. Altså: kan ministeren bekræfte, at dansk idræt til gengæld ikke skal have én krone mere andre steder?

Dohrmann (FP):

Ministeren sagde i sit svar til hr. Poulsgaard, at hun var meget positivt indstillet over for idrætsarbejdet som helhed, og ministeren henviste samtidig til den afgørelse, som blev truffet i 1976 af et bredt flertal her i folketinget.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad hendes egen holdning i grunden er, og jeg vil gerne spørge direkte: mener ministeren ikke, at det vil være mere rimeligt, at dansk idræt fik tildelt en langt større del af tipsmidlerne, fremfor at man f. eks. uddeler dem til politiske ungdomsorganisationer, herunder også det konservative folkeparti?

Formanden:

Dette falder helt uden for det stillede spørgsmål, men det er klart, ministeren kan svare, hvis hun vil.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg takker folketingets formand for den præcisering.

På det første spørgsmål, som er stillet til mig, kan jeg naturligvis helt klart svare, at jeg hverken kan sige ja eller nej til, hvad hr. Poulsgaards indstilling skulle være i noget spørgsmål; det kan kun hr. Poulsgaard selv.

I anledning af det andet spørgsmål kan jeg sige, at jeg finder, at den beslutning, som er truffet med et stort flertal i folketinget, er en rigtig beslutning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 296

2) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at forhindre, at værker indkøbt af Statens Kunstfond forfalder?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Politiken den 1. december 1980, 2. sektion, s. 6, og samme dagblad den 2. december 1980, 2. sektion, s. 7, mener overinspektør Erik Fischer og maleren Mogens Andersen, at over en tredjedel af de værker, som Statens Kunstfond i årenes løb har indkøbt, går i forfald på de skoler og institutioner, hvor kunstfonden har placeret dem.

Spørgeren finder det rigtigt, at kunstfondens værker stadig anbringes på steder, hvor der færdes mange børn og voksne, som derved får en mulighed for at opleve ny kunst i hverdagsomgivelser. Det er imidlertid ikke acceptabelt, hverken for kunstnere, publikum eller for de ansvarlige for kunstfonden, at værkerne vises i en helt anden fremtrædelsesform end den oprindelige.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

I kulturministeriets bekendtgørelse om fordeling af de af Statens Kunstfond indkøbte værker af billedkunst, af kunsthåndværk og kunstnerisk formgivning er bl. a. indeholdt bestemmelser om modtagerinstitutionernes pligter i forbindelse med modtagelse af værker fra kunstfonden. Således påhviler det